

UZVARAS CELŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 98 (1049)

Sestdien, 1957. g. 17. augustā

8. gads

Arvien uzlabot rajona iedzīvotāju apgādi un apkalpošanu

No gada gadā pieaug iespējas mūsu Dzimtenes darbaļaudis pilnībā nodrošināt ar dzīvei un darbam nepieciešamajām precēm, labākos apgādāt un apkalpot. Arī mūsu rajona saimnieciskās apkalpošanas organizācijām ir visas iespējas iedzīvotājus nepārtraukti nodrošināt ar visu nepieciešamo ikdienas dzīvei. Taču ar rūgtumu jāsaprāt, ka šīs iespējas netiek izmantotas.

Lūk, piemēram, rūpkombinata šuvēju darbnīca (vadītājs b. Raubiška) vēl joprojām pasūtītos darbus izpilda lēni. Jāgaida mēnesis un pat vairāk. Vēl ir daudz gadījumu, kad pasūtītāji nav apmierināti ar izpildīto darbu. Saprotams, nevar noklusēt to, ka šī drēbnieku darbnīca pēdējā gadā strādāja labāk kā agrāk, taču tai arvien jāuzklausa savu klientu kritiskās piezīmes un jācēnšas iedzīvotājus apkalpot daudz labāk un ātrāk.

Vairākas reizes esam rakstījuši avīzēs, daudzas reizes rajona rūpkombināts apsūdzējis paplašināt lēto mēbeļu ražošanu un patērētāju biedrība to piegādi savos veikalos. Bet kā tad īstenībā? Iedzīvotāji prasa, ražotāji un piegādātāji sola, bet savus solījumus tikpat kā nepilda. Cik daudz šogad pārdots skapju, divānu, galdu, krēslu un taburetu? Niecīgs daudzums. Iedzīvotājiem, kuru materiālais dzīves līmenis arvien pieaug, lai iegādātos pieklājīgu, skaistu, ērtu un lētu dzīvokļa iekārtu, jābrauc uz citu rajonu veikalos. No tā labums mazs pašiem iedzīvotājiem un rajonam. Mēbeļu dārgums palielinās. Naudas līdzekļi aizplūst uz citu rajonu.

Nepietiekoši iedzīvotājus tirdzniecības tīkls apgādā ar celtniecības materiāliem. Tos pašus pie mums ražotos ķieģeļus nevar nopirkt patērētāju biedrībā. Nolietojas krāsns — brauc uz Krustpili. Nopietni jāpadomā rajona rūpkombinātam par ķieģeļnīcas jaudas palielināšanu, bet patērētāju biedrībai par ugunsdrošo un silīkatķieģeļu ieviešanu no citām pilsētām un rajoniem.

Ļoti slikti patērētāju biedrība pilda iedzīvotāju prasības pēc apģērbiem un apaviem. Rajona veikalos pašlaik nav skolas vecuma bērnu apavu, apģērbi, nav arī skolēnu formas tērpu, bet mācību gads deguna galā. Pavisam nepiedodami gadījumi, kad pat pilsētā, nemaz nerunājot par lauku veikalos, trūkst sāls.

Nav lieki jāuzskaita preces, kuras nevar iegādāties pie mums, Līvānu rajonā. Katram skaidras un zināmas pārdevēju atbildes: „Nav, kad būs, nezinām.“ Nav tādas darba dienas, nav tāda veikala, kur šo atbildi dienā nedzirdētu simtām reizi.

Vai sliktā preču piegāde Līvānu patērētāju biedrības veikalos nav ciešā sakarībā ar to, ka valde slikti vada, kontrolē un audzina savus tirdzniecības darbiniekus? Fakti liecina, ka tas tiešām tā var būt.

Šī gada pirmajā pusgadā patērētāju biedrībā atklāti 26 izšķērdēšanas gadījumi, kuru kopējā suma sastāda apmēram 32 tūkstošus rubļu. Tirdzniecības kadru izvēle te ir sliktā. Darbā pieņem cilvēkus, kas iepriekšējā darba vietā slikti strādājuši un no ieņemamā amata atbrīvoti. Netiek celta tirdzniecības darbinieku kvalifikācija, tāpēc nav brīnums, ka pat uzticamu, godīgu pārdevēju noliktavu pārziņi un preču piegādātāji krāpj. Piemēram, b. Ivanova bufetē nenostādāja pat mēnesi un viņai bija iztrūkums.

Ļoti slikti nostādīts patērētāju biedrības sagādes kantora (direktors b. Rodionovs) darbs. Pirmā 1957. gada pusgada sagādes plāns nav izpildīts nevienā sagādes veidā. Neoperatīvas vadības un kontroles rezultātā šī kantora darbinieki neko nedara, lai lauksaimniecības produktu (dārzeņu, olu, ādu u. c.), metallūzņu rezerves nokļūtu pie patērētājiem un rūpnīcībā. Šo darbinieku bezdarbību atbalsta arī patērētāju biedrības valde un priekšsēdētājs. Izmantojot apstākli, ka daļu no precēm var pārdot apmaiņā pret lauksaimniecības produktiem un metala lūžņiem, šo paņēmieni izplata ne tikai pie motociklu pārdošanas, bet arī pie radio, šujmašīnām, cukura un citām precēm, kuras citos rajonos pārdod brīvā tirdzniecībā. Šādi nostādot mūsu, padomju tirdzniecību, atbalstot savu sagādnieku bezdarbību, bet nevis iedzīvotājus — pircējus, sagādes plāns nepildīsies.

Rajona iedzīvotājiem ir viena prasība — lai rajona tirdzniecības tīkla darbinieki un saimnieciski apkalpojošās organizācijas diendienā izmantotu visas esošās rezerves, bet tās ir neizmēlamas, arvien labākai un pilnīgākai iedzīvotāju prasību apmierināšanai.

Ar lielu pacilātību strādā MTS kombainieri

Pagājušajā nedēļā mūsu MTS-ā Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrija bija noorganizējusi republikānisko MTS mehanizatoru, kombainieru un inženieru semināru. Seminarā piedalījās 167 cilvēki no 44 MTS.

Mūsu MTS labākie linu kombainieri J. Rubenis, Amoss Vasiļjevs, Antons Petrovskis dalījās darba pieredzē. Viņi parādīja un pastāstīja, kā šo spēcīgo lauksaimniecības tehniku izmanto linu plūksnā jebkādos laika apstākļos. Seminarā dalībnieki ļoti atsaucīgi izteicās par J. Rubena darbu. Noslēdzot semināru, tā dalībnieki apņēmās strādāt tā, kā to dara mūsu

labākais kombainieris b. Rubenis.

Atbildot semināra dalībnieku novēlējumiem, mūsu MTS kombainieri darbu veic ar vēl lielāku pacilātību. Astoņās dienās, tas ir, no 5. līdz 13. augustam J. Rubenis novācis 31 ha linu, A. Petrovskis — 23 ha, N. Detkovs — 23 ha, A. Vasiļjevs — 20 ha, J. Mucenijs — 18 ha un daudzi citi no 15—17 ha. Labības kombainieri ar kombainu S-4 arī neatpaliek. A. Volonts nopļāvis un nokūlis 45 ha ziemāju, A. Kursietis — 22 ha, Caune — 20 ha.

Kavēties ar labības un linu novākšanu nedrīkst. MTS mehanizatoriem kolchozu laukos jāstrādā ik dienas.

Jāizskauž jebkāda kombainu dīkstāve. Visiem jāzina, ka viens linu kombains, nopļūcot 1 ha linu, veic 15—16 cilvēku dienu darbu, bet ar šo kombainu 10 stundās var novākt no 4—6 ha linu. Tas nozīmē, ka šajā laikā atbrīvojas no 64 līdz 96 cilvēki citiem darbiem.

Mūsu MTS ir pietiekoši lauksaimniecības kulturu novācāmo mašīnu. Ar tām mēs varam laikā un bez zudumiem novākt visu šīgada ražu. Visu panākumu atlēga ir teicamu mehanizatoru, galvenokārt kombainieru rokās.

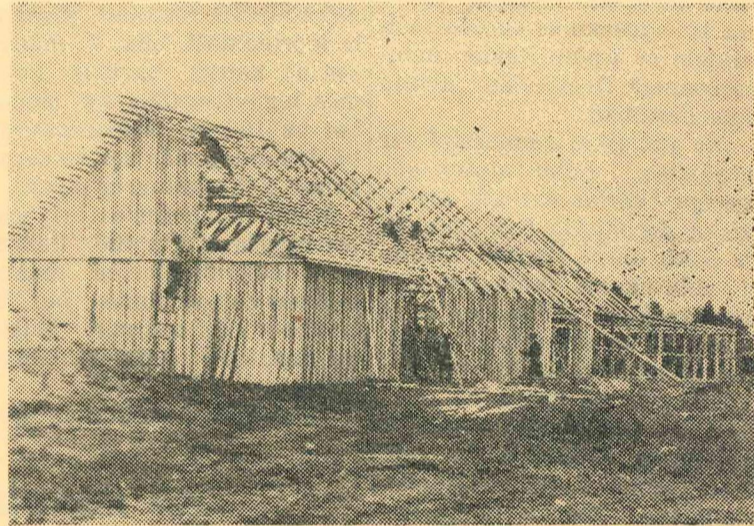
M. Šuba,
Līvānu MTS galvenais inženieris

Top jauna kuļamvieta

Mūsu rajona kolchozā „Sarkanais karogs“ šinīs dienās jau pilnīgi pabeigta ziemāju pļauja. Nopļauti kā ziemas rudzi, tā arī ziemas kvieši. Lai labību būtu kur novietot, blakus ražas novākšanas darbiem II kompleksā brigādē (brigadieris J. Martinovs) ceļ 10×60 m lielu segtu kuļamvietu.

Tagad jau vairāk kā trešā daļa ir pilnīgā kārtībā. Varētu sākt labības ieviešanu un kuļšanu, tikai traucē sliktie laika apstākļi.

Attēlā: jaunās kuļamvietas celtniecība.

MŪSU REPUBLIKĀ

Spārnotie ganāmpulki Latgales ezeros

Vēl pirms pāris gadiem Latgales ezeru dūksnājos, niedrājos ganījās vienīgi meža pīļu un meža zosu saimes, kas rudenī, sākoties medību sezonai, vilināja simtiem medību sporta mīļotāju.

Tagad kolchoznieki izmanto šos ezerus ūdensputnu audzēšanai. Jau pērn prāvi zosu un pīļu bari ganījās Viļānu rajona kolchoza „Gaisma“, Rēzeknes rajona Vorosilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa un citu kolchozu upju un ezeru līču

plavās. Šie lauksaimniecības arteļi ieņēma no putnkopības 40—50 tūkstoš rubļu ienākuma. Uz katrēm 100 hektāriem aramzemes kolchozi ieguva caurmērā 10—11 centneru putnu gaļas. Šogad kolchozi vēl vairāk izvēršu ūdensputnu audzēšanu. Rēzeknes, Daugavpils un Ludzas inkubatoru stacijas nodevušas Latgales kolchoziem vairāk nekā 100 tūkstoš pilēnu un zoslēnu. 1000—1500 pīļu un zosu ir Rēzeknes rajona Vorosilova vārdā nosauktajā

lauksaimniecības arteļi, Maltas rajona Kutuzova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi, Viļānu rajona arteļi „Padomju Armija“ un citos. Putnu fermas iekārtotas gan drīz katrā otrajā, trešajā Latgales kolchozā. Salīdzinājumā ar pērnā gadu, kolchozi šogad dīvkāršos putnu gaļas ražošanu.

Arī Zilupes rajona kolchoz „Sovetskaja Latvija“ šogad iegādājās 1000 zoslēnu. To audzēšanu uzņēmās 74 gadus vecā kolchozniece Anna Sidorčenko. Pāris mēnešos, ganoties leknajās Mazā ezera plavās, tie krietni vien izauguši un ir apmēram divi kilogrami smagi. Nākamgad kolchoz vēl plašāk attīstīs šo ienesīgo nozari. Fermas paplašināšanai šoruden atstās 500 zosu ar aprēķinu, lai nākamgad varētu audzēt apmēram 8000 putnu. Tiem ezermalā iekārtos plašu fermu.

Attēlā: putnkope A. Sidorčenko baro zosis.

A. Pleikšņa teksts
S. Daņilova foto

Skolu
dzīve

Skolēnu darbs un atpūta vasaras brīvlaikā

Labi atpūsties, ražīgi pastrādāt un labi sagatavoties jaunajam mācību gadam — tāds bija skolotāju novēlējums skolēniem.

Atlikušas vēl nedaudz dienas un drīz atkal atvērsies plašās skolas durvis, kur izremontētas un sakārtotas klases sagaida savus iemītniekus. Vasara pagājusi. Cik daudz nopietnu nolūku bija pavasarī un vai tie visi izpildīti?

Vasarā skolēni devās pārgājienos un ekskursijās. Tas ir interesants un lietderīgs atpūtas veids. Tā Rudzētu vidusskolas skolēni apmeklēja Michailovsku, Līvānu 1. vidusskolas — Igauniju, Rīgu, Siguldu, Latgali, Rimicānu 7-gadīgās skolas — Ļeņingradu, Siju — Staburagu, Gaiņu — Latgali. Ekskursijās nepiedalījās Jersikas, Vanagu, Līvānu II vidusskolas skolēni. Vai viņiem šī atpūta liekas neinteresanta? Droši vien nebija kas organizē.

Ne jau tikai ekskursijā var atpūsties. Labu atpūtu pēc garīga darba var gūt arī fiziskā darbā. Un tādēļ skolēni ir čakli darba darītāji. Līvānu 1. vidusskolas skolēniem bija noorganizēta nometne, kurā strādāja un organizēti atpūtas 16 skolēni un izstrādāja kolchozam 65 izstrādes dienas. Arī individuāli, strādājot kolchozos, skolēni darbu veic labi. Gaiņu 7-gadīgās skolas skolniece Geduša lauksaimniecības artelī „Sarkanais karogs” izstrādājusi 50 izstrādes dienas, Rudzētu vidusskolas skolniece Pastare „Molodaja gvardija” — 80, Rudzāts — 120 izstrādes dienas. Tas liecina, ka skolēni prot ne tikai atpūsties, bet atpūtā apvienot vajadzīgo ar lietderīgo. Pavasarī skolēni saņēma ceļa zīmes vasaras periodam, kurās tika norādīti konkrēti uzdevumi: savākt 200 gramu savvaļas zāļu sēklu, ārstniecības augus un citus. Pārbaudot kā tiek veikta to izpilde, izrādās, ka viss tiks izpildīts un pat pārsniegts. Labi izpildi veic, piemēram, Geduša, Močs, Ārsmeniņš no Gaiņu 7-gadīgās skolas. Rimicānu 7-gadīgās skolas skolēni priecājas par labo kukuļu 3 ha platībā. Pilsētā dzīvojošie skolēni vasaras brīvlaikā strādāja kūdras fabrikā, spirta rūpnīcā, rūpkombinatā, kopskaitā 78 skolēni. Brīvajos brīžos skolēni sastopami gan bibliotēkās, gan kino seansos, gan arī skolu sportlaukumos. Tādēļ varam teikt, ka skolēni atpūtušies un gatavi jaunajam mācību gadam. Novēlēsim viņiem labas sekmes jaunajā mācību gadā!

Dz. Švirkste,
LĻKJS Līvānu RK skolu daļas
vadītāja

Panāksim Amerikas Savienotās Valstis gaļas, sviesta un piena ražošanā uz vienu iedzīvotāju

Uzņemtas saistības mēs izpildisim

Komunistiskās partijas aicinājumu — tuvākajos gados panākt Amerikas Savienotās Valstis piena, gaļas un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju, karsti atbalstīja mūsu lauksaimniecības artela biedri. Apsvēruši savas iespējas un rezerves, par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai mēs uzņēmāmies jaunas, paaugstinātas saistības. Kolchoznieki deva vārdu 1957. gadā uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražot 370 cmt piena, 40 cmt gaļas un uz 100 ha aramzemes 30 cmt cūkgaļas, no katras govys izslaukt 2700 litru piena, bet nākošajā, tas ir, 1958. gadā piena iegūvi uz 100 hektariem palielināt līdz 400 cmt, bet cūkgaļas — līdz 50 cmt uz katriem 100 ha aramzemes.

Kā tad tiek izpildītas šīs saistības?

Kolchoznieki, kas strādā fermās, savu vārdu apstiprina ar darbiem. Izbeidzies pirmais pusgads. Kolchozā tika rezumēti lopkopju darba panākumi. Šie rezultāti, jāsaprot, ir iepriecinoši. Lūk, 7 mēnešos no katras barības govys mēs ieguvām 1664 kg piena, bet uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražojām 212 centnerus piena.

Krasi uzlabojusies arī gaļas ražošanā. Uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes mums jau ir saražots 12,2 centneri gaļas, tai skaitā 10 centneru cūkgaļas.

Teicamus panākumus gu-

vušas mūsu kolchoza slaucējas — rajona pirmrindnieces Emīlija Švirkste — 1907 litri, Tekla Grandāne, kas no vienas govys izslaukusi 1840 litrus piena.

Daudz vairāk par tūkstoti izslaukušas slaucējas Natālija Romanovska, Valija Vucena, Lilija un Dzidra Leitīnas, Anna Jakovicka un Anna Rudzāte. Labākie cūkkopēji Staņislavs Iesalnieks un Anna Vucena vienā metienā no katras sivēnmātes ieguvuši jau pa 11,5 sivēni, bez tam viņi jau nobarojuši 56 cūkas.

Panākumi lopkopībā gūti vispirms tādēļ, ka uzlabojusies lopu turēšanas apstākļi. Slaucējas, teļu kopējas un cūkkopji strādā ar darba mīlestību. Vaide savukārt rūpējas par labvēlīgu darba apstākļu radīšanu. Darba apmaksu lopkopējiem atkarīga no saražotās produkcijas. Par norādīto rādītāju pārsniegšanu tie saņem papildmaksu.

Taču galvenais tomēr ir lopbarība. Visas cūkas mēs barojam ar dažādu barību, tai skaitā koncentrātiem un zaļbarību. Mums ir pietiekami cūku, lai saražotu ne tikai 30 cmt gaļas uz 100 ha, bet pat vairāk.

Lai izpildītu uzņemtas saistības, uz 100 ha mums vēl līdz gada beigām jāsarāž 158 cmt piena. Bet lai to daudzumu saražotu, katru mēnesi jāiegūst uz 100 ha 27—30 cmt piena. Ja pašreiz mēs ražojam vairāk par 30 cmt, tad ziemas mēnešos 26—27 cmt dabūsim. Kādas

iespējas mums vēl ir paaugstināto saistību izpildei un pārsniegšanai?

Lai, piemēram, palielinātu gaļas iegūvi, teļus nekaujām, bet audzējam. Bijām uzņēmušies nobarot 20 tādu jaunoļu, 10 ir jau nobaroti. Lopu papildus piebarošanai ar zaļbarību bijām apsejuši 17 hektaru, klāt vēl nāca 2 ha rudzu un 2,5 ha kartupeļu un citu sakraugu.

Abās kompleksajās brigādēs audzē pa 10 ha skābarības kulturu, no tiem 5 ha kukuruzas, kura šogad diezgan labi padevusies. Savas 30 tonnas no 1 ha iegūsim. Katra govys ziemas mēnešos saņems 7 tonnas skābarības.

Sevišķi daudz šogad mums palīdzēja mūsu uzlabotās pļavas un ganības, kuras nākošam gadam paredzams uzlabot tālāk. Jau tagad gatavojam lopu novietnes ziemai. Kolchoza būvbrigāde remontē attiecīgas lopu novietnes, saved kārtībā barības galdus utt. Šogad abās brigādēs strādās barības sutinātāji, no kuriem viens jau strādā. Virtūvēs iekārtojam daļēju barības sagatavošanas mehanizāciju. Nākošais celtniecības objekts — abās brigādēs uzcelt sakraugu noliktavas.

Mūsu artela biedri darīs visu, lai uzņemtas paaugstinātas saistības lopkopības produkcijas ražošanas palielināšanā izpildītu.

A. Rušeniņš,
kolchoza „Nākotne”
priekšsēdētājs
A. Buceniece,
agronome

Kā sagatavot papuves ziemāju sējai

Kviešu un rudzu ražas celšana stipri atkarīga no papuvju stāvokļa. Kā zināms, liela nozīme ir tīrajām papuvēm. Tās ir galvenais līdzeklis cīņai ar nezālēm un tās arī sekmē barojošo vielu un valgmes uzkrāšanu un saglabāšanu augsnē. Bet mūsu republikā daudzos kolchozos un padomju saimniecībās vairāk kā pusi ziemāju kulturām domāto platību izmanto kā aizņemto papuvi. Tāpēc šo papuvju apstrādāšanai jāvelti nopietna uzmanība.

Papuvju pareiza apstrādāšana, organisko un mineralmēslu iestrādāšana nepieciešamā daudzumā dod iespēju ievākt ne mazāk kā 15—18 centnerus ziemāju kulturu no hektara.

Rudzu raža aizņemtas papuvēs, ja vien tās agrotehniski labi apstrādā, ir tikai nedaudz zemāka par ražu, ko iegūst tīrajās papuvēs. Bet lai to panāktu, jāievēro trīs pamatnoteikumi. **Pirmkārt**, kultura, kas iesēta papuvē, nedrīkst stipri noplicināt augsni. **Otrkārt**, kulturai, kas iesēta papuvē, kā arī pēc tās novākšanas pašai papuvei jānodod organiskie

un mineralmēsli. **Treškārt**, aizņemta papuve jāuzar vismaz 20—25 dienas pirms ziemāju sējas. Tas nozīmē, ka visas kulturas, kas sētas aizņemtajā papuvē, jānovāc laikus, lai līdz sējai varētu veikt visus nepieciešamos agrotehniskos pasākumus.

Mūsu republikā aizņemtajās papuvēs visbiežāk sēj ābolīņu, viķauzu mistru, zirņu un auzu mistru, kā arī stāda kartupeļus. Tomēr daudzos kolchozos pieļauj tādu kulturu sējumus, kas nav papuvēm piemērotas. Šāda prakse ir pilnīgi nepareiza, jo tā ārkārtīgi noplicina augsni un sakarā ar vēlo novākšanu nedod iespēju laikus apstrādāt aizņemto papuvi.

Ļoti svarīga agrotehniska prasība aizņemto papuvju apstrādāšanā ir uzart šādu papuvi nekavējoties pēc iesētas kulturas novākšanas. Reizē ar aršanu vai tūlī pēc tam tīrumi arī jānoecē. Papuvju tālāka apstrādāšana jāveic pēc agronoma norādījumiem, ievērojot katra tīruma konkrētos apstākļus, augsnes stāvokli, nezāļu sadīgšanu un laika sprīdi līdz ziemāju sējai. Šie apstākļi arī nosaka,

kādi lauksaimniecības darbarīki (ķepiņu vai šķīvju kultivators, lobītājs, ecēšas) lietotajami, kā arī cik dziļi augsne jāapstrādā.

Pirms ziemāju sēšanas kā tīrās, tā aizņemtas papuves jākultivē 5—7 centimetru dziļumā un vienu reizi jānoecē.

Pareizi apstrādājot tīrās un aizņemtas papuves, mūsu republikas labākie kolchozi ik gadus iegūst augstas ziemāju kulturu ražas. Tomēr daudzos kolchozos papuves vēl pienācīgi nekopj. Dažās saimniecībās tīrās papuves kultivē tikai vienu reizi, kaut gan tas jādarā 2—3 reizes. Tāpēc augsne aizaug ar nezālēm un stipri sacietē un tā jākārt pirms katras sējas. Aizņemtajās papuvēs daudzos gadījumos vēlu novāc papuves kulturas un tādējādi aizkavē aršanu. Šais gadījumos augsne nepagūst nosēsties. Sējot šādā augsnē, ziemāji pirmajā attīstības periodā bojājas un kļūst reti, tādējādi ievērojami pazeminās raža. Gadījumos, kad aizņemtas papuves tomēr jāuzar īsi pirms sējas, ieteicams augsni pieveikt ar skrituļveltni.

P. Serbžinskis,
agronoms

FIZISKĀ KULTURA
UN SPORTS

Sporta svētki kolchozā

12. augustā Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā notika sporta svētki, kuru iniciatori un galvenie organizētāji bija kolchoza komjaunieši (pirmorganizācijas sekretars E. Jermanovs). Uz sacensībām bija aicināti arī citu kolchozu komjaunieši un jaunieši. Sacensību programā bija vieglatletika, riteņbraukšana un šaušana. Sevišķu interesi izraisīja vieglatletikas sacensības, kas kolchozā notika pirmo reizi. Samērā labu rezultātu 800 metru skrējienā uzrādīja viens no labākajiem rajona sportistiem J. Cirseniņš, kas distanci veica 2. minūtēs un 12 sekundēs. 100 metru skrējienā pārkāpis bija E. Dimants, uzrādot laiku 12,4 sek. Vienlīdzīga cīņa iedegās tāllēkšanā, kur pirmo vietu ieguva J. Čamāns. Viņa labākais rezultāts bija 4,95 m. Otro vietu ieguva E. Dimants — 4,78 m, trešo — J. Baradovskis — 4,75 m. Labu rezultātu uzrādīja arī jaunākais sacensību dalībnieks 13 gadīgais Jānis Dimants, aizlecot 4,05 m.

Riteņbraukšanā 1 km distancē ātrākais bija E. Jermanovs, bet šaušanā labākie rezultāti bija A. Pabērziņam. Pēc sacensībām vakarā notika uzvarētāju svinīga apbalvošana.

Kaut arī varēja vēlēties labāku sacensību organizāciju un arī rezultātus, šis pasākums nenoliedzami daudz darījis sporta propagandēšanai jauniešu, kolchoznieku vidū. Dalībnieku skaits nākamajās sacensībās noteikti būs lielāks, jo pēc sacensībām daudzi no skatītājiem nožēloja, ka nav iedrošinājušies izmēģināt savus spēkus kādā no disciplinām. Šādas sacensības vajadzētu organizēt biežāk arī citos kolchozos, jo tajos var izvirzīties viens otrs talants, kas tuvākā nākotnē varētu aizstāvēt pat rajona godu republikaniskajās sacensībās, kas pagaidām visumā vēl nav pārāk spožas.

A. Dimants

Paziņojums

Šā gada 22. augustā plkst. 12.00 Latvijas KP Līvānu rajona komitejas sēžu zālē tiks rīkota laikraksta „Uzvaras Ceļš” pilsētas un lauku korespondentu un lasītāju sanāksme.

Sanāksmē tiks iztirzāti jahtājumi par mūsu pilsētas un lauku korespondentu darbu un uzdevumiem, kā arī izvirzīti delegāti uz republikanisko pilsētu un lauku korespondentu sanākumi, kura notiks Rīgā.

Rajona laikraksta „Uzvaras Ceļš” korespondentu un lasītāju lūdzam apmeklēt mūsu rīkoto pilsētas un lauku korespondentu sanākumi.

LKP Līvānu rajona komiteja
Laikraksta „Uzvaras Ceļš”
redakcija.

Redaktore H. JEROFEJEVA